

Arrest

nr. 209 798 van 21 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 28 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. LECLERC en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een ethnische Rom afkomstig uit Prilep. U bent Macedonisch staatsburger. U bent gehuwd met Z. R. (...) (O.V. (...)) met wie u samen vier kinderen heeft. Ongeveer dertig jaar geleden – rond 1986 of 1987 – vroeg u om economische redenen samen met uw echtgenote asiel aan in Duitsland. Uw asielaanvraag werd er afgesloten met een negatieve beslissing. 17 à 18 jaar geleden geraakte u gewond in het aangezicht nadat u op de markt door een onbekende persoon langs achteren was aangevallen en deze uw hoofd in een venster had geduwd. U werd niet geholpen door de omstaanders. U trok naar het ziekenhuis van Prilep, waar u vijf à zeven uren op een dokter diende te wachten. Toen de dokter uw verwondingen zag, informeerde hij u dat u naar huis mocht terugkeren en dat u een crème diende te gebruiken. In 2011 vroeg u samen met uw echtgenote een eerste maal asiel aan in Frankrijk. In het kader van een conflict tussen uw zoon S. (...) en enkele andere Roma-kinderen

was u betrokken geraakt bij een vechtpartij met de ganse wijk, waarbij een zekere S'. (...) u een tand uitsloeg en geprobeerd had om u met een mes te steken. Ook uw zoon en uw echtgenote werden toen geslagen. Jullie dienden te vluchten. Uit angst besloot u aanvankelijk om onder te duiken en vervolgens om Macedonië te verlaten. Ook in de jaren nadien kwam u dezelfde mannen regelmatig tegen op straat, vaak in dronken toestand, waarbij u vooral in de zomer regelmatig door hen geïrriteerd werd. U probeerde hen dan ook zoveel mogelijk uit de weg te gaan. Uw eerste asielaanvraag in Frankrijk werd afgesloten met een negatieve beslissing en u werd gerepatriëerd naar Macedonië, waar u vervolgens gedurende vier à vijf maanden bleef. In de loop van 2012 vroeg u samen met uw echtgenote een tweede maal asiel aan in Frankrijk, ditmaal om economische redenen. Opnieuw werd uw asielaanvraag er afgesloten met een negatieve beslissing, waarna u opnieuw gerepatriëerd werd naar Macedonië. Bij aankomst op de luchthaven van Skopje werden de paspoorten van uzelf, uw echtgenote en uw zoon K. (...) in beslag genomen door de Macedonische politie. U werd geïnformeerd dat jullie paspoorten gedurende een jaar zouden worden ingehouden, waarna jullie ze opnieuw zouden kunnen afhalen. Met behulp van een onafhankelijke NGO slaagden jullie er een jaar en drie maanden later in om jullie paspoorten terug te krijgen. U verbleef vervolgens gedurende ongeveer vier jaar in Macedonië. In 2012 of 2013, na uw terugkeer uit Frankrijk, raakte u tijdens het werk gewond aan uw hand. U trok opnieuw naar het ziekenhuis in Prilep, waar men u vroeg om onmiddellijk te betalen vooraleer u enige verzorging zou krijgen. Uw oudste zoon ging daarom bij familie en vrienden langs om geld in te zamelen. U diende vijf à zes uur te wachten totdat uw zoon met het geld arriveerde, waarna u de nodige medische zorgen kreeg toegediend. Uw zoon A'. (...) werd, toen hij 13 of 14 jaar oud was, van de Dobre Jovanovski school in Prilep gesmeten. Nadat zijn lerares hem gevraagd had om haar Lotto-formulier te gaan omruilen, ontdekte hij bij zijn terugkeer dat zijn boekentas verdwenen was, samen met al zijn boeken en schriften. Toen uw zoon de volgende dag naar school terugkeerde, werd hij buitengesmeten omdat hij niet over het nodige lesmateriaal beschikte. U ging eveneens zelf uitleg vragen op school en u werd geïnformeerd dat u voor uw zoon een nieuwe boekentas, schriften en boeken diende te kopen. U had hier echter niet voldoende geld voor. Gedurende één maand probeerde u om uw zoon terug in school te krijgen, maar u slaagde hier niet in. Rond oktober of november 2016 – in de aanloop naar de parlementaire verkiezingen in Macedonië – kreeg u het bezoek van sympathisanten van de VMRO die van deur tot deur gingen en u vroegen voor wie u ging stemmen. U verklaarde dat u van plan was om voor de VMRO te stemmen. De dag na de verkiezingen beschikte u plotseling als enige in de straat niet meer over elektriciteit. U vermoedt dat dit was omdat het VMRO de verkiezingen verloor. U vernam van het elektriciteitsbedrijf dat u een openstaande factuur van 5000 Euro had staan, en dat u deze eerst diende te betalen vooraleer u opnieuw aangesloten werd op het elektriciteitsnetwerk. U beschikte echter niet over financiële middelen. U beschouwt alle bovenstaande incidenten als een patroon van persoonlijke discriminatie waarmee u als Rom in Macedonië te maken kreeg. Tevens kampte u in Macedonië met moeilijkheden om werk te vinden. U diende stevast in het zwart te gaan werken voor particulieren. Hoewel u zich officieel had ingeschreven bij het arbeidsbureau in Prilep, ontving u nooit een uitnodiging om ergens te gaan werken. Vijf of zes jaar geleden meldde u zich daarom af bij het arbeidsbureau. Door de aanhoudende problemen waarmee u en uw gezin in Macedonië geconfronteerd werden, besloten jullie om in mei 2017 Macedonië te verlaten. Samen met uw echtgenote Z. (...) en uw minderjarige zoon K. (...) reisde u naar België, waar jullie op 7 juli 2017 asiel aanvraagden bij de Belgische autoriteiten. Bij terugkeer naar Macedonië vreest u om als Rom opnieuw gediscrimineerd te worden.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Macedonische paspoort, uitgegeven op 24.02.2011; het Macedonische paspoort van uw zoon K. (...), uitgegeven op 27.04.2017; uw Macedonische identiteitskaart, uitgegeven op 11.02.2011; uw huwelijksakte, uitgegeven op 30.04.2012; een attest m.b.t. uw medische opvolging in België (d.d. 14.01.2018); een medisch certificaat gericht aan de Dienst Humanitaire Regularisaties bij DVZ (d.d. 12.01.2018); een medisch certificaat (d.d. 3.07.2013) van het Centre Hospitalier Le Vinatier (Frankrijk); een reeks internetlinks naar YouTube-filmpjes i.v.m. de problemen van de Roma in Macedonië; een beslissing van het Ministerie van Binnenlandse Zaken – Departement Burgerzaken: Afdeling Administratief Toezicht Prilep (d.d. 12.08.2013) tot inhouding van de paspoorten van A. R. (...), Z. R. (...) en K. R. (...); een aanvraag van Z. R. (...) tot teruggave van de reisdocumenten behorende aan A. R. (...), Z. R. (...) en K. R. (...) (d.d. 9.12.2014); een beslissing (d.d. 13.12.2014) om op hun aanvraag de ingestelde procedure tot inhouding van reisdocumenten behorende aan A. R. (...), Z. R. (...) en K. R. (...) stop te zetten en de betreffende documenten terug aan hun eigenaars te bezorgen; twee bankafschriften van overschrijvingen ter waarde van 1600 en 2000 Macedonische Denar; een ingebrekestelling d.m.v. een schuldenoverzicht op naam van A. R. (...) voor openstaande elektriciteitsfacturen en opgelopen interesten; een aanvraag van EVN Macedonië (Macedonische elektriciteitsmaatschappij) gericht aan notaris E. S. (...) met de vraag om de gedwongen uitvoering te bevelen tegen A. R. (...) m.b.t. de schulden en achterstallige interesten

op zijn naam, alsook de bijbehorende beslissing van notaris E. S. (...) om tot gedwongen uitvoering over te gaan (d.d. 14.11.2014).

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u en uw gezin in Macedonië blootgesteld zijn geweest aan voortdurende discriminatie omwille van jullie etnische origine als Rom – onder meer op de arbeidsmarkt, binnen de gezondheidszorg, inzake het onderwijs van uw kinderen, inzake de toegang tot basisvoorzieningen (met name elektriciteit) en inzake de mogelijkheid om vrij het land te kunnen verlaten – en u vreesde dat u bij terugkeer naar Macedonië opnieuw zou moeten lijden onder deze discriminatie.

Vooreerst dient met betrekking tot de inbeslagname van uw paspoort, dat van uw echtgenote Z. (...) en uw zoon K. (...) na jullie repatriëring uit Frankrijk in 2012 – zoals geïllustreerd door de door u neergelegde beslissing van het Ministerie van Binnenlandse Zaken – Departement Burgerzaken: Afdeling Administratief Toezicht Prilep tot inhouding van jullie paspoorten, de aanvraag van uw echtgenote tot teruggave en de uiteindelijke beslissing tot teruggave – te worden gewezen op de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de Macedonische grenspolitie eind 2010 ruimere bevoegdheden kreeg in verband met de controle bij het verlaten en het betreden van het grondgebied en dat in 2011 het delict 'misbruik van de visaregeling met lidstaten van de Europese Unie en het Schengenakkoord' werd toegevoegd aan de strafwet. Deze maatregelen waren in de eerste plaats gericht op ronselaars en reisbureaus die de emigratie organiseren en er geld mee verdienen. Het ondernemen van een reis of het indienen van een asielaanvraag op zichzelf is geen strafbaar feit. Tevens werd de wet over identiteitsdocumenten aangepast. De uitwijzing uit een ander land wegens gedragingen die indruisen tegen de regels voor de binnenkomst en het verblijf in dit land, maakte het mogelijk de uitgifte van een nieuw paspoort te weigeren. Het Grondwettelijk Hof verklaarde in juni 2014 echter al enkele artikels van deze wet, die de intrekking van paspoorten in bepaalde omstandigheden mogelijk maakte, in strijd met de Grondwet en herstelde zo het recht voor alle Macedoniërs hun land naar believen in en uit te reizen. Bovendien blijkt uit informatie op het Commissariaat-generaal dat de Macedonische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, maar dat haar beleid veeleer gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Macedonische grondwet verbiedt ook expliciet discriminatie op grond van etnie. Bijgevolg kan besloten te worden dat deze problemen zich in de toekomst niet meer zullen voordoen. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen blijkt dat, toen uw paspoort in beslag werd genomen, u er in slaagde om een beroep te doen op een NGO – een onafhankelijke organisatie van wie u zich de naam niet herinnert, dat deze nota namen van jullie klacht en een document invulden m.b.t. jullie zaak, en dat u er vervolgens in slaagde om na het indienen van een aanvraag bij de politie jullie paspoorten terug te krijgen (CGVS I, p. 13; CGVS II, p. 8-9). Overigens dient ook te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat u verder geen enkel probleem kende, noch bij het aanvragen van een paspoort voor uw zoon K. (...), noch bij het aanvragen van uw identiteitskaart en bij het bekomen van een huwelijksakte (CGVS I, p. 13-14).

Wat betreft de problemen die u in Macedonië kende op vlak van werkgelegenheid (u vond moeilijk werk, diende steevast voor particulieren in het zwart te gaan werken en u kreeg geen reactie op uw inschrijving(en) bij het arbeidsbureau), onderwijs (uw zoon A'. (...) werd, toen hij 13 of 14 jaar oud was en school liep in de Dobre Jovanovski school in Prilep, van school gesmeten), gezondheidszorg (u diende steevast erg lang te wachten vooraleer u verzorging kreeg in het ziekenhuis van Prilep en u werd éénmaal verplicht om vooraf te betalen), en toegang tot basisvoorzieningen (uw toegang tot elektriciteit werd afgesloten), dient verder te worden gewezen op het feit dat uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat heel wat Roma in Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Zoals hierboven reeds gesteld, laat de Macedonische overheid zich niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en is haar beleid gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie) wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion

Decade 2005-2015 hebben de Macedonische autoriteiten de "Strategie voor Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020" goedgekeurd. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de anti-discriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Voorts beweerden zowel u als uw echtgenote dat jullie op de arbeidsmarkt gediscrimineerd werden omdat jullie, ondanks het feit dat u zich officieel had ingeschreven bij het arbeidsbureau in Prilep, nooit een uitnodiging ontvingen om ergens te gaan werken en omdat uw echtgenote, volgens haar verklaringen, zich wel degelijk had ingeschreven maar de directeur van het arbeidsbureau beweerde dat zij dit niet had gedaan. Echter, uit jullie verklaringen blijkt eveneens dat u en uw echtgenote in Macedonië wel degelijk gewerkt hebben. Zo had u er een werkboekje, werkte u gedurende drie maanden voor de overheid bij het leggen van telefoonkabels, en was u actief in het zwart voor particulieren, o.a. als metsers of in de bouwsector (CGVS I, p. 15-16). Uw echtgenote liep gedurende acht jaar lang school en werkte eveneens op regelmatige basis. Zo verklaarde zij gedurende zes maanden in een restaurant te hebben gewerkt, een vijftal jaren bij een bedrijf in de druivensector genaamd 'L. (...)', en kon zij in januari 2017 aan de slag in een serre waar men komkommers kweekte (CGVS II echtgenote, p. 3-5). Uit niets blijkt dan ook dat u of uw echtgenote geen toegang hadden tot de arbeidsmarkt of dat er sprake zou zijn van systematische discriminatie omwille van jullie etnie. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen en de door u neergelegde bankafschriften gedateerd in respectievelijk 2016 en 2017 dat uw echtgenote de nodige stappen ondernam om sociale steun te bekomen in Macedonië, en dat jullie dergelijke sociale steun wel degelijk ontvingen (CGVS I, p. 16-17; CGVS II echtgenote, p. 10). Niets verhindert u dan ook om in de toekomst een nieuwe aanvraag tot sociale steun in te dienen bij de bevoegde Macedonische autoriteiten.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u gediscrimineerd werd in de gezondheidszorg, dient te worden opgemerkt dat u in beide door u aangehaalde gevallen wel degelijk de nodige verzorging ontving (CGVS II, p. 13-15). Toen u door een onbekende werd verwond in het aangezicht, kwam een dokter uw verwondingen bekijken en raadde u aan om deze met een crème te verzorgen (CGVS I, p. 18). Ook toen u gewond raakte aan uw hand, ontving u de nodige verzorging (CGVS I, p. 18-19; CGVS II, p. 14-15). De vaststelling dat u voor die medische hulp diende te betalen en/of dat u lange tijd in de wachtzaal diende te wachten vooraleer u de nodige zorgen ontving, kan verder bezwaarlijk onder de noemer van discriminatie worden gecatalogeerd. Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt voorts dat al jullie kinderen in het ziekenhuis van Prilep het levenslicht zagen (CGVS II echtgenote, p. 4). Daarnaast ontving uw echtgenote eveneens de nodige medische verzorging van zowel haar huisarts als een tandarts voor de verwondingen die ze begin 2017 opliep na een conflict met haar directeur (CGVS II echtgenote, p. 7). Uw kinderen beschikten bovendien over een gezondheidsboekje in Macedonië (CGVS II, p. 4). Uit niets blijkt dan ook dat u en/of uw gezin omwille van Conventie-gerelateerde

redenen de toegang tot de gezondheidszorg in Macedonië werden ontzegd of dat jullie hierdoor niet de nodige verzorging verkregen in Macedonië.

Voor wat betreft de door u aangehaalde discriminatie in de onderwijssector, met name uw zoon A'. (...) die van school werd gestuurd, dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat uw zoon wel degelijk nog school mocht lopen, op voorwaarde dat hij over de nodige boeken en schriften beschikte (CGVS I, p. 16; CGVS II, p. 19). U verklaarde in dit verband louter dat u niet over de nodige financiële middelen beschikte om dit in orde te brengen. Ook hier blijkt uit niets dat uw zoon A'. (...) moedwillig de toegang tot school werd ontzegd. Bovendien deed u verder geen enkele poging om uw zoon elders in te schrijven (CGVS II, p. 19). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat uw minderjarige zoon K. (...) eveneens in Macedonië school liep, dat hij een goede relatie had met zijn leraar/lerares op school, en dat ook de directeur van de school zich goed gedroeg t.o.v. uw zoon (CGVS I, p. 17).

Met betrekking tot de door u aangehaalde problemen met de elektriciteitsmaatschappij in Macedonië – waarvan u vermoedt dat uw elektriciteit was afgesloten omdat u had aangekondigd voor de politieke partij VMRO te stemmen en deze partij vervolgens de verkiezingen verloor – dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt dat u contact had opgenomen met het elektriciteitsbedrijf en dat hieruit bleek dat u openstaande schulden ter hoogte van 5000 Euro had (CGVS I, p. 19; CGVS II, p. 10). U werd geïnformeerd dat u na betaling van deze openstaande schulden opnieuw stroom zou krijgen (CGVS II, p. 10). Voorts tekende u geen enkel verzet aan tegen de beslissing waarbij de gedwongen uitvoering werd bevolen voor de openstaande elektriciteitsfacturen en opgelopen interesten op uw naam (CGVS II, p. 11). Evenmin informeerde u zich over de manier waarop u verzet kon aantekenen (CGVS II, p. 11). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u over een advocaat beschikte die u door het plaatselijke OCMW ter beschikking was gesteld, en dat deze bepaalde stappen – u verklaarde met name dat hij een verzoekschrift voor u zou hebben ingediend – ondernam in het kader van uw zaak (CGVS II, p. 11). Gevraagd of u stappen had ondernomen om een afbetalingsplan te bekomen, gaf u aan dat de elektriciteitsmaatschappij dit had voorgesteld maar dat u hier niet op was ingegaan (CGVS II, p. 11). Uit niets blijkt dan ook dat u omwille van Conventie-gerelateerde motieven niet langer toegang had tot de nodige nutsvoorzieningen in Macedonië, of dat u – na het ondernemen van de nodige stappen om uw schulden af te lossen – bij terugkeer naar Macedonië niet opnieuw toegang zou krijgen tot de daar aanwezige nutsvoorzieningen, met inbegrip van het elektriciteitsnetwerk.

Gelet op voorgaande kan de door u beweerde discriminatie in Macedonië bezwaarlijk gelijkgesteld worden met vervolging of ernstige schade.

Voor wat betreft de interpersoonlijke problemen waarmee u in Macedonië geconfronteerd werd – in 2011 geraakte u in het kader van een conflict tussen uw zoon S. (...) en enkele andere Roma-kinderen gewond bij een vechtpartij met de ganse wijk, en ook in de jaren nadien kwam u dezelfde mannen regelmatig tegen op straat, waarbij u vooral in de zomer regelmatig door hen geprovoceerd werd – dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u voor de door u gestelde problemen onvoldoende beroep kon doen op – of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U legde immers geen klacht neer bij de politie voor het incident waarbij u in 2011 geslagen werd en gewond raakte (CGVS II, p. 21). U wist verder niet met zekerheid te zeggen of uw zoon S. (...) naar de politie was geweest (CGVS II, p. 21). U stelde dat u niet naar de politie was gegaan uit vrees dat de aanvallers zouden terugkomen en u opnieuw zouden aanvallen. Evenmin diende u klacht in voor de aanhoudende provocaties vanwege dezelfde personen. U herhaalde in dit verband dat u bevreesd was dat die personen u en uw familie hierdoor opnieuw zouden aanvallen (CGVS II, p. 21). Een dergelijke uitleg volstaat echter niet om uw nalaten te rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt voorts dat in Macedonië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op het

Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Macedonië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Volledigheidshalve dient met betrekking tot het door u aangehaalde incident waarbij u gewond geraakte in het aangezicht nadat u op de markt door een onbekende persoon langs achteren was aangevallen en deze uw hoofd in een venster had geduwd, te worden opgemerkt dat dit incident 17 à 18 jaar geleden plaatsvond (CGVS I, p. 18) en bijgevolg te ver in de tijd gesitueerd is om deel uit te maken van uw actuele vrees voor vervolging. Bovendien deed u ook hier geen enkele poging om een klacht in te dienen bij de politie (CGVS II, p. 12). U deed dit niet omdat u de dader niet gezien had (CGVS II, p. 12-13).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich steunt, is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de asielzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van de asielaanvragen (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de asielzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt echter geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Macedonië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Bijgevolg blijkt uit het geheel van uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen geenszins wijzigen. Aan uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond d.m.v. uw Macedonische paspoort en identiteitskaart, wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Hetzelfde geldt voor de identiteit en nationaliteit van uw zoon K. (...), evenals uw huwelijk met Z. R. (...). De documenten i.v.m. de ingebrekestelling voor openstaande elektriciteitsfacturen en opgelopen interesten, een aanvraag van EVN Macedonië (de Macedonische elektriciteitsmaatschappij) gericht aan notaris E. S. (...) met de vraag om de gedwongen uitvoering te bevelen, alsook de bijbehorende beslissing van de notaris om tot gedwongen uitvoering over te gaan bevestigen louter dat u openstaande facturen had bij de elektriciteitsmaatschappij en er tot een

gedwongen uitvoering werd overgegaan. Het door u neergelegde medische certificaat van het Centre Hospitalier Le Vinatier (Frankrijk) bevestigt uw verklaringen dat u een tijdlang in Frankrijk verbleef in het kader van een asielprocedure. Het door u neergelegde attest m.b.t. uw medische opvolging in België en het medische certificaat gericht aan de Dienst Humanitaire Regularisaties bij DVZ, vormen een illustratie van de medische zorgen die u hier in België ontvangt, maar voegen verder niets toe aan uw asielrelaas. Volledigheidshalve kan vermeld worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria uit de Vluchtelingenconventie, noch met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Wat betreft de door u neergelegde internetlink naar youtube filmpjes dient te worden opgemerkt dat deze hoofdzakelijk betrekking hebben op algemene problemen die door de Roma in Macedonië worden ervaren. Deze problemen worden door het CGVS erkend, maar hebben verder niets te maken met de door u aangehaalde persoonlijke vervolgingsfeiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De Raad bemerkt vooreerst dat het verzoekschrift in een onzorgvuldig en soms onbegrijpelijk taalgebruik is opgesteld. De Raad kan dan ook enkel ingaan op hetgeen concreet en verstaanbaar gemotiveerd is. Het komt de Raad immers niet toe te speculeren over de mogelijke bedoeling van de argumenten van verzoekende partij.

2.2.3.1. In haar verzoekschrift benadrukt verzoekende partij de door haar gekende problemen. Waar in de bestreden beslissing opgemerkt wordt dat zij haar reisdocumenten heeft teruggekregen na interventie van een ngo, meent zij dat dit niet van belang is. Immers blijkt uit haar relaas duidelijk dat in Macedonië de mensenrechten niet worden gerespecteerd. Ook het gegeven dat zij nog verschillende documenten verkreeg van de Macedonische overheid betekent geenszins dat er geen sprake zou zijn van discriminatie. Waar in de bestreden beslissing met betrekking tot haar verklaringen dat zij gediscrimineerd werd in de gezondheidszorg opgemerkt wordt dat zij wel degelijk de nodige verzorging ontving, meent verzoekende partij dat *“deze beweringen (...) contraire (zijn) tot het bundel met lijntekens en de geloofwaardige verklaringen”*. Verder oppert verzoekende partij dat het gegeven dat haar zoon geen school mocht lopen omdat hij niet over de nodige boeken en schriften beschikte wel degelijk discriminatie uitmaakt. Waar opgemerkt wordt dat zij geen enkele poging deed om haar zoon elders in te schrijven, stelt verzoekende partij dat er in Prilep geen andere school is die romakinderen toelaat. Inzake het afsluiten van haar elektriciteit, bemerkt verzoekende partij nog dat haar schulden het gevolg waren van haar werkloosheid (doordat zij gediscrimineerd wordt) en dat het afsluiten van de elektriciteit het gevolg was van het feit dat zij had aangekondigd voor de politieke partij VMRO te stemmen en deze partij vervolgens de verkiezingen verloor. Omtrent de motivering in de bestreden beslissing dat zij voor wat betreft de interpersoonlijke problemen waarmee zij in Macedonië geconfronteerd werd geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor deze problemen onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten, betoogt verzoekende partij dat *“de politie en de andere autoriteiten (...) niet gemotiveerd (zijn) wanneer romamensen problemen hebben”*. De informatie omtrent de door de Macedonische overheid geboden bescherming waarnaar verwerende partij verwijst betreft volgens verzoekende partij propaganda die niet met de realiteit overeenkomt.

2.2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen. Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die – in tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert – steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Zij het nog bemerkt dat, waar verzoekende partij meent dat de informatie waarop verwerende partij zich baseert propaganda betreft die niet met de realiteit overeenkomt, verzoekende partij geheel nalaat aan de hand van andersluidende informatie aan te tonen dat de informatie waarop verwerende partij zich baseert niet correct is. Verzoekende partij beperkt zich tot loutere beweringen die zij op geen enkele wijze staft.

De Raad duidt er nog op dat in de bestreden beslissing de door verzoekende partij aangehaalde problemen van discriminatie uitgebreid en *in concreto* worden besproken doch geoordeeld wordt dat de door haar beweerde discriminatie in Macedonië bezwaarlijk gelijkgesteld kan worden met vervolging of ernstige schade. In verband met de door haar aangehaalde interpersoonlijke problemen duidt verwerende partij erop dat verzoekende partij geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor deze problemen onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen concrete elementen bijbrengt die van aard zijn voormelde motieven in een ander daglicht te stellen.

2.2.4. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Macedonië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT